

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue] voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Declaratio Portionvm Assignan. Vicariis perpetuis Parochialium pijs locis
perpetuò vnitarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

tingulis etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis expressa, & individua-
mentio habenda esset, illis alias in suo labore permansuris, specialiter & expre-
se derogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Nulli ergo omnino hominum
liceat hanc paginam nostrae abolitionis, interdicti, pracepti, permissionis, ablacio-
nis, iussionis, statuti, mandati, voluntaris, decreti, & derogationis infringere, vel
ei auctu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumperit, indignatio-
nem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit
incursum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ
millesimo, quingentesimo, septuagesimo quinto Idus Martij. Pontificatus Nostri
Anno Sexto.

Cef. Glorierius.

D E R E L I Q V I S N O N T R A N S F E R E N D I S,
aut tradendis.

Gregorius Papa XIII.

Ad Perpetuam rei memoriam. Pontificia solicitudinis est sacrarum reli-
quiarum, quæ diuinæ charitatis pignora, & locorum vbi afferuatur præsi-
dia sunt, conseruationi prospicere. Cum igitur in Synodo Provinciali sex-
ta Mediolanensi illud cautum sit, vt ne absque Episcopi concessu facultateve lite-
ris consignata, extra Diœcesim sacras reliquias etiam aliunde allatas asportari, nec
verò intra Diœcesis fines ab una ad aliam Ecclesiam transferri, aliye Ecclesiæ do-
nari, aut cuiquā Ecclesiastico, laicove homini earum aliquam particulam priuatim
concedi, tradi, donarij liceat, proposita excommunicationis poena statim tam ei
subeunda, qui concesserit, donarit, tradiderit, quam illi, qui acceperit, asporta-
ritve. Nos ipsarum reliquiarum perpetuæ afferuationi, atque custodiæ opportu-
nius consultum, & prouisum esse volentes, Quod nemini tam seculari, quam cuius
uis ordinis regulari etiam exempto, & etiam Episcopali dignitate fulgenti in Pro-
vincia Mediolanen. sacras huiusmodi reliquias ab una Ecclesia ad aliam transfer-
re, seu aliò asportare, aut cuius personæ illas, vel illarū particulam tradere liceat
absque nostra, & Sedis Apostolicæ licentia, sub excommunicationis poena ipso fa-
cto incurrenda tenore presentium perpetuò prohibemus. Non obstantibus priuile-
gijs, exemptionibus, immunitatibus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Datum
Romæ apud Sanctū Petrū, sub annulo Piscatoris, die 15. Februarij. M.D. LXXXIII.
Pontificatus Nostri Anno vndecimo.

Subscript. Cef. Glorierius.

D E C L A R A T I O P O R T I O N V M A S S I G N A N. V I C A R I I S
perpetuis Parochialium pīs locis perpetuō vñitarum.

De huiusmodi portionibus habes in Concil. Trident. Seff. 7. cap. 5. & sequen-
tibus. De Reformat.

De vñionibus autem habes ibidem, & etiam in Sessione 14. cap. 9. & Seff. 24.
cap. 13. De Reformat.

Pius Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Ad exequendum Pastoralis officij debitum, vigilatibus studijs intendentibus,
ad ea, per quæ Cathedralium aliarumve Ecclesiarum, necnon monaste-
riorum, beneficiorum, seu collegiorum, ac aliorum pīorum locorum
prospero profectui, diuinique cultus augmento, & opportunè congruèque sub-

stentationi Parochialium Ecclesiarum eisdem vnitarum statui feliciter dirigendo, & personarum in illis curam animarum excentrum utilitati recta ratione, & prouida moderatione consuli, & salubriter prouideri valeat, libenter interponimus nostræ solicitudinis partes. Hinc est quod nos, ad quorum aures (quod non sine animi nostri molestia referimus) peruenit nonnullos ex venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, in deputandis Vicarijs, ac in assignatione portionum Vicarijs perpetuis Parochialium dictis Ecclesijs, monasterijs, beneficijs, collegijs, vel locis pijs perpetuo vnitarum ex Concilio Tridentino facienda, ita modum excessisse, vt parum aut nihil ex fructibus, redditibus, & prouentibus Parochialium Ecclesiarum sic vnitarum Ecclesijs, monasterijs, beneficijs, collegijs, alijsve locis pijs remanserit, ob idque multæ ortæ sint super hoc controverxiæ circa interpretationes decreti dicti Concilij. Nos ad eas tollendas animum intenderes, considerantesque vniōnes ipsas ideo a prædecessoribus nostris factas esse, vt ex redditibus, & emolumenis beneficiorum vnitarum, Ecclesijs, monasterijs, collegijs, beneficijs, & locis pijs, in quibus illa vniuntur, facilius onera eisdem incumbentia supportentur, & promptius a ministris Ecclesiasticis, in eisdem diuina officia celebrentur, hospitalitas seruetur, aliaque charitatis opera exerceantur, ac etiam vt nihilo minus cura animarum dictarum Parochialium laudabiliter exerceretur. Motu proprio, & ex certa nostra scientia auctoritate Apostolica hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus, & ordinamus, ac declaramus, quemadmodum etiam de ipsis Concilij mente fuisse colligimus, Patriarchas, Archiepiscopos & Episcopos præfatos in assignatione portionis ipsis Vicarijs perpetuis ex prædicto Concilio ipsorum Prælatorum arbitrio facienda ita se continere & arbitrari debere, vt non maior centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa computatis omnibus etiam incertis emolumenis, & alijs obuentiis communiter percipi solitis eis omnino assignetur, nisi Vicarijs temporarijs solitum fuisset plus assignari, siue in quantitate, aut quota fructuum, pecuniaque numerata, fundo, seu alia re stabili portio huiusmodi constituitur, cuiuscunque valoris Parochialis Ecclesia vnta fuerit, & habita etiam ratione reddituum, & onerum loci, cui Parochialis ipsa vnta fuerit, ita quod portiones ultra, vel infra dictas summas scutorum centrum, & scutorum quinquaginta haec tenus assignatae, vel imposterum forsitan assignatae, quod ad excessum, & defectum huiusmodi nullius roboris, & momenti existant, & ad summas prædictas reductæ, & auctæ respectuè censeantur, nisi tamen valor annuus ipsis Parochialis vntæ habitata ratione (vt præfertur) minor sit quinquaginta scutis, quo casu portio assignata, vel assignanda Vicario perpetuo non debet excedere summam annuarum valoris dictæ Parochialis, sed sufficiat quod omnes fructus eius dumtaxat attribuantur ipsi Vicario perpetuo. Et quoniam iniquum esset, eos qui commodis priuantur, eadem onera quæ prius sustinebant debere suffire, volumus, & statuimus, quod Ecclesiæ, monasteria, collegia, beneficia, & pia loca huiusmodi, in quorum Parochialibus Ecclesijs vnitis contingat Vicarijs prædictas erigi, pro quantitatibus fructuum ipsis Vicarijs perpetuis assignatorum, ad solutionem quindenniorum, quam nobis & Cameræ Apostol. soluunt, ulterius non teneantur, sed eis detractio fiat ad ratam certorum, quæ de fructibus dictarum Parochialium percipiuntur. Ita tamen quod Vicarij perpetui, qui pro tempore deputabuntur, teneantur accipere à Sede Apostol. nouam prouisionem seu deputationis, & soluere annatam pro portione fructuum, reddituum, & prouentuum certorum sibi assignata, & expedire literas Apostolicas, nec alijs ad possessionem dictarum Viciarum perpetuarum, & seruitium earundem Parochialium admitti possint, nisi soluta Annata, & expeditis literis Apostolicis nouæ prouisionis, vt præfertur: alioquin integrum quindennium solvi debere, nec Vicarij prædicti ante tuta conscientia fructus percipere possint. Volumus insuper, & ita mandamus, quod dicti Vicarij perpetui non ad liberam ordinariorum electionem, sed ad no-

minatio-

minationem illorum, in quorum Ecclesijs vnitis ponentur, cum ipsorum ordinariis, seu eorum Vicariorum prævio examine approbatione deputentur. Et si dictæ Parochiales vnitæ erunt monasterijs regularium Mendicantium, possint à superioribus dictorum Monasteriorum nominari ex ipsis Mendicantibus, quos si ordinarij prævio examine per se, aut eorum Vicarios faciendo idoneos ad curam animarum exercendam inuenient, & ita pro idoneis approbauerint, teneantur in Vicarios, ad nutum tamen Superiorum suorum amovibiles depudare.

Idemque etiam seruetur in regularibus Monachis tantum, dummodo in ea Parochiali, in qua vñus ex eis Monachis fuerit, seruata forma predicta, Vicarius deputatus, habitent cum eo saltem quatuor alij ex dictis Monachis. Sicque per quoscumque Iudices quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi potestate, iudicari, & interpretari debere: Necnon irritum, & inane decernimus quicquid secus à quoquam quavis auctoritate atten-tatum forsan est hactenus, vel in posterum contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunq;. Volumus autem quòd presentes literæ in Cancellaria nostra Apostolica, & ad valvas Principis Apostolorum de Urbe de more publicentur, & inter constitutiones per petuò valituras describantur. Et quia difficile foret eas ad singula quæque loca deferriri, quòd earum transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prelati munitis eadem prorsus fides adhibeat, quæ præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ ordinationis, declarationis, statuti, mandati, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sextimo, Kal. Nouembri, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Cæs. Glorierius.

H. Cumyn.

Anno à Nativitate Domini nostri Iesu Christi millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, Indictione decima, die verò decimaquinta Mensis Nouembri, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ. Quin ti Anno eius Secundo, Retroscriptæ literæ Apostolice affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolice, ibidem dimissis copijs affixis per nos Io. Andream Rogerium, & Antonium Clerici Cursores Apostolicos.

Ioannes Guerardi Magister Curs.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

D E P O E N I S T R A H E N T I V M P E R S O N A S
Ecclesiasticas ad forum laicale pro causis ad forum Ecclesia-
sticæ spectantibus.

Martinus Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.

Ad reprimendas insolentias transgressorum, eorumque præsumptionem re-frenandam, si neruus Ecclesiastica disciplina lentescat, eorum voluntas pre-clivior fit ad peccandum, & exemplū impunitatis periculosius in alios deriuatur. Propter quod ad præsidentis officium pertinet, sic debitam executionē adhibere

iustitę

